

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 30 września 2013 roku A. K. (1) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na trasie (...). Kierował się z J. do W. na stację benzynową i został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy policji w miejscowości E., pow. (...), woj. (...). W związku z podejrzeniem, że zatrzymany znajduje się w stanie nietrzeźwości, A. K. (1) został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wykazało, że oskarżony jest nietrzeźwy, uzyskano bowiem wyniki badania: 1,24 mg/l oraz 1,12 mg/l. Sąd omyłkowo w wyroku – za brzmieniem a/o wskazał, iż do zdarzenia doszło w dniu 30 października 2013 roku, podczas gdy w jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego czyn zabroniony został popełniony w dniu 30 września 2013 roku. .

A. K. (1) wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe o sygn. akt III K 1474/09 z dnia 16 kwietnia 2010 roku w pkt. III wyroku połączył wyroki skazujące między innymi za czyny z art. 178a § 1 kk i wymierzył A. K. (1) karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz orzeczono wobec niego łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat. Wyżej wymienioną karę skazany odbywał w okresie od 14 sierpnia 2010 roku do dnia 13 sierpnia 2011 roku.

A. K. (1) nadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku, sygn. akt II K 415/13 z dnia 19 lipca 2013 roku został skazany za czyn z art. 178a § 4 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat, na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę grzywny, zaś na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 pkt 1 k.k. orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat. Wyrok uprawomocnił się 27 lipca 2013 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) (k. 12, k. 39, k. 122-123) zeznania świadka P. L. (k. 5-6 w zw. k.123), oraz dokumenty w postaci: protokołu badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k.2), świadectwa wzorcowania (k.3), danych o karalności oskarżonego (k. 71-72, k. 124-125), wywiadu kuratora (k. 61-64), opinii sądowo psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego (k. 111), odpisu wyroku sygn. akt III K 1474/09 z dnia 16 kwietnia 2010 roku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe III Wydział Karny (k. 42-44), odpisu wyroku sygn. akt II K 415/13 z dnia 19 lipca 2013 roku Sądu Rejonowego w Otwocku II Wydział Karny (k.16).

Oskarżony A. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w toku postępowania przygotowawczego skorzystał z prawa odmowy składania wyjaśnień. Na rozprawie głównej złożył wyjaśnienia dotyczące okoliczności, w których został zatrzymany oraz poinformował Sąd o środkach leczniczych, które podjął na skutek przedmiotowego zdarzenia.

W powyższym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje.

Wydany przez Sąd wyrok został poprzedzony analizą całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Przeprowadzone na rozprawie dowody zostały poddane swobodnej ocenie uwzględniającej zasady logicznego myślenia, wiedzę oraz wskazania doświadczenia życiowego.

Wyjaśnienia oskarżonego należy uznać za wiarygodne. Są one jasne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania świadka P. L.. Są one bowiem spójne i logiczne. Świadek dokładnie opisał przebieg zdarzenia z dnia 30 września 2013 roku. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka, szczególnie wobec faktu, iż znajdują one potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym, przede wszystkim w protokole badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dodać przy tym należy, iż Sąd w pełni dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom. Zostały one sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie ich właściwości, a ich treść nie była przez strony kwestionowana, do czego i Sąd nie znalazł podstaw.

Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, w ocenie Sądu w sposób jednoznaczny dowodzi, iż A. K. (1) kierując samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,24 mg/l i 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), będąc już wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Otwocku, sygn. akt II K 415/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, czym także nie zastosował się do orzeczonego ww. wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne, swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony, sankcjonuje prowadzenie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Fakt kierowania samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości zdecydował o wypełnieniu przez oskarżonego znamion czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., zaś fakt wydania wobec oskarżonego wyroku w sprawie II K 415/13 o wypełnieniu § 4 tegoż artykułu. Oskarżony kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości będąc uprzednio prawomocnie skazanym za czyn z art. 178a § 1 k.k. i w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku, sygn. akt II K 415/13 z dnia 19 lipca 2013 roku został bowiem skazany za czyn z art. 178a § 4 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat, na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę grzywny, zaś na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 pkt 1 k.k. orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat. Wyrok uprawomocnił się 27 lipca 2013 roku.

Ponadto, okoliczność popełnienia w dniu 30 września 2013 roku wyżej opisanego czynu w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne (wyrok w sprawie III K 1474/09) zdecydowała o uznaniu, że A. K. (1) zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach art. 64 § 1 k.k, czyli powrotu do przestępstwa.

Oceniając zachowanie oskarżonego nie sposób pominąć, iż kierując po raz kolejny samochodem w stanie nietrzeźwości stanowił duże zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego. W ocenie Sądu jazda oskarżonego samochodem po drogach publicznych, pod wpływem tak znacznej ilości alkoholu, co ograniczało jego zdolności psychomotoryczne tak istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego, uzasadnia uznanie popełnionego przez oskarżonego czynu za społecznie szkodliwym w stopniu znacznym.

Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział, że pił alkohol w dużej ilości i jest pod jego wpływem. Wiedział nadto, iż był już uprzednio karany za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości. Mimo tej wiedzy A. K. (1) wsiadł za kierownicę samochodu i kierował nim.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd zważył, co następuje.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd orzekł karę za przypisane oskarżonemu przestępstwo według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej

i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Tak orzeczona kara jest słuszna i sprawiedliwa stanowiąc równocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt przyznania się oskarżonego do zarzucanego mu czynu oraz powrót oskarżonego na spotkania AA i wznowienie leczenia alkoholizmu. Jest to jednak jedyna okoliczność łagodząca, której Sąd się dopatrywał.

Okolicznością obciążającą jest bardzo wysoka społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu. A. K. (1) będąc w stanie nietrzeźwości poruszał się samochodem po drodze krajowej o znacznym natężeniu ruchu drogowego. Motywacja oskarżonego zasługuje na szczególne potępienie. Oskarżony zdecydował się by wsiąść w takim stanie za kierownicę by pojechać na stację benzynową. Sąd wziął także po uwagę jako okoliczność obciążająca stan nietrzeźwości oskarżonego, który czterokrotnie przekraczał granicę wskazaną w art. 115 § 16 k.k. Wszystkie wskazane okoliczności wskazują, iż oskarżony był dużym zagrożeniem dla innych uczestników ruchu drogowego. Rozmiar grożącej szkody był znaczny. Okolicznością obciążającą jest nadto uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku sygn. akt II K 415/13 A. K. (1) został skazany za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. Wyrok w ww. sprawie uprawomocnił się dnia 27 lipca 2013 roku, a już w dniu 30 września 2013 roku oskarżony ponownie wsiadł za kierownicę będąc w stanie nietrzeźwości. Te okoliczności dają Sądowi przekonanie, że oskarżony nie wyciągnął wniosków z poprzednich doświadczeń. Ponadto, okolicznością obciążającą stanowi popełnienie czynu w warunkach recydywy podstawowej.

Wymiar kary winien także uwzględniać potrzeby prewencji ogólnej. Wymierzenie surowej kary w niniejszej sprawie, ma na celu właściwe oddziaływanie na społeczeństwo poprzez kategoryczne sankcjonowanie poruszania się po drogach publicznych w stanie nietrzeźwości.

Mając to na uwadze Sąd uznał oskarżonego A. K. (1) za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i na tej podstawie skazał oskarżonego, zaś na podstawie art. art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Mając na uwadze treść art. 53 § 1 i 2 k.k., Sąd uznał, iż taka kara będzie sprawiedliwa i wyważona z punktu widzenia znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego. Sąd wymierzając karę uwzględnił całokształt okoliczności biorąc pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat. Sąd biorąc pod uwagę całokształt okoliczności opisanych powyżej w związku z wymiarem kary pozbawienia wolności uznał, że wyłączenie oskarżonego jako kierowcy na okres 6 lata, będzie okresem wystarczającym i odpowiednim do stopnia winy i okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu. W ocenie Sądu oskarżony swoją postawą dał podstawy do tego, aby przyjąć, że orzeczenie mniejszego wymiaru tego środka karnego, nie spowoduje żadnej refleksji oskarżonego odnośnie kierowania pojazdami w stanie nietrzeźwości. Ponowne skazanie za jazdę pojazdem w stanie nietrzeźwości skutkować zatem musiało kolejnym orzeczeniem o wyeliminowaniu go z grona uczestników ruchu drogowego i to na okres 6 lat.

Sąd zasądził od Skarbu państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. A. K. (2) wynagrodzenie w wysokości 432 zł plus 23 % podatku VAT.

Mając na uwadze sytuację majątkową i wysokość dochodów oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go w całości od zapłaty kosztów sądowych, obciążając wydatkami w tym zakresie Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak wyroku.